

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

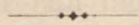
(Pr.)
O. m.
So,

DAVID OCH GOLIAT.

POEM,

AF

J. TH. JACOBSSON.

KRISTINEHAMN.
TRYCKT HOS F. BROSTRÖM & K:NI 1882.

Pris: 10 öre.

DAVID GCH GOLJAT.

POEM.

J. TH. JACOBSON.

CHRISTIANIA.

1854.

David och Goliat.

Till strid, till strid trumpeten kallar
De filisteers kämpahär;
Hör vapenbrak, hör stridsrop skallar,
Mot Israel till strids det bär.
Men Saul och hans män sig samla
Från berget höres deras rop,
Och höga, låga, unga, gamla
Gå fram mot fiendernas hop.
Då från de filisteers leder
Den kämpen Goliat trotsigt går;
Mot Sauls här han tågar neder
Der stolt och smädande han står;
Uppå hans hufvud hjelmen blänker,
På armen sköld och svärd i hand,
Hvarmed i öfvermod han tänker
Besegra Sauls folk och land.
Han frågar fräckt: hvad vill det säga
Att de till strids ha rustat sig?
Kan Saul någon kämpe ega
Som vågar träda fram mot mig?

Kom då, och den som seger vinner
Han skall få herska, stolt och fri;
Men den som nederlaget finner,
Blir dömd till nesligt slafveri.

Nu David, yngst bland Jesses söner,
Som vaktat nyss sin faders hjord,
Får höra kämpen, men han röner
Alls ingen fruktan för hans ord;
Nyss ned han kom till Sauls läger
Och ned till sina bröder tre
Ty Isai, hans fader, säger:
Gå ned min son och till dem se.

Nu börjar Eliab honom banna:
Hvi har du lemnat öknens frid
Och dina får, för att få stanna
Vid hären och bese vår strid?
Men David svarar fromt och stilla
Då tyst han lyssnat har till allt:
Hvad har jag väl då gjort för illa,
Är icke detta mig befaldt?

Från Saul får ett bud man höra,
Att den som Goliat mäktar slå,
Skall mycket rik och stor han göra,
Och skattefrihet skall han få;
Ja, herskarn vill sin dotter gifva
Åt den, som kämpen dräpa kan;
Hvem vill nu rik och lycklig blifva,
Hvem vill ej bli en mäktig man?

Nu David hör's till Saul tala:
O, Konung, lyssna dock till mig!
Si, jag vill kämpen snart betala;
Må intet hjerta frukta sig. —
Du är en yngling, kungen svarar
Som icke kan en hjelte slå;
Det klokast är att du dig sparar
Tills du kan mera krafter få.

Men David svarar: mig ju Herran
Från björn och lejon frälsat har;
Han ej i dag från mig är fjerran
Mot kämpen är han mitt försvar.
Det talet kungens hjerta gläder
Han säger: gå åstad i frid!
Och David kläds i Sauls kläder,
Men han var icke van dervid.

Han lägger af sin rustning tunga
Och säger: jag kan icke gå.
Så tar han jemte staf och slunga
Ur bäcken några stenar små;
Så väpnad, fram han modigt tågar
Mot kämpen, den han rustad ser,
Som hånfullt efter David frågar
Och honom bannar och beler.

Än får han fort att David smäda:
Är jag en hund? du här ju staf;
Snart skall min fot din hals beträda
Och markens rofdjur bli din graf

Men David talar: jag ej rädes,
Fast du har svärd och sköld och dolk;
Ty Herren, som af dig försmädes,
I dag ger seger åt sitt folk.

Ja, Herren Gud som vi åkalla,
Skall gifva dig uti min hand;
Ditt hufvud skall för svärdsegg falla,
Det spörjas skall i alla land.
Din kropp skall foglars föda blifva;
Så ock de filisteers här.
Att alla folk må äran gifva
Gud Zebaoth, — hans segren är.

Och kämpen med sin rustning tunga
Går fram med hållning, stolt och fast;
Men David fattar sten och slunga;
Han rigtar, och med första kast
Far stenen in i jättens panna,
Och ned han föll, som han var värd;
Nu Davids ord man fick besanna;
Hans hufvud föll för eget svärd.

Men, fastän Goliat då blef slagen
Och fast hans hufvud fallit har,
Vi ha ännu på denna dagen
En sådan jätte bland oss kvar.
Den jätten heter dryckenskapen,
Som vill oss alla nederslå:
Hvem vill då icke fatta vapen
Och ut med oss i striden gå,

Kom bröder, upp att manligt strida,
Och segerlönen skall bli vår.
Hör dryckenskapens offer qvida;
Se nöd och brott och blod och sår.
Vår Gud och Konung vill bekröna
Oss med sin nåd, som han har sagt,
Och efter stridens slut oss löna
Med ära, härlighet och magt.

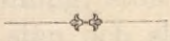

1001850708

Kom bröder, upp att manligt strida
 Och segerhönen skall bli vår.
 Hör dryckenskårens offer gvida;
 Se nöd och brott och blod och sår.
 Vår Guds och Konung vill bekänna
 Oss med sin nåd, som han har givit

Hos **J. Th. Jacobsson**, Stockholm,
 finnes att tillgå:

“Från Stranden.”	Poem.	Pris 10 öre.
“Mordängeln.”	”	6 ”
“Kallvattengossen.”	”	6 ”
“Lilla Emmas klagan.”	”	5 ”
“Vid ett nykterhetsmöte.”	”	4 ”

Går fram med kulan i höfden
 Man David tillfälligt stungit.
 Hans riktas, och med första kast
 För stenen in i jättens bröst.
 Och ned han föll, som han var vild;
 Ne Davids ord man fick besinna
 Hans höjvud föll för sigt strida.

Man, Guds ord till oss har givit
 Och det bästa budet äro vi.
 Vi ha varit på denna dagen
 En sadan jätte bland oss kvar.
 Den jätten heter dryckenskåren
 Som vill oss alla nedslå.
 Men vill du icke fatta vapen
 Och ut med oss